

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

پنجشنبه ۲۵ اگست ۲۰۲۲

حمید انوری

دمی با "وحید قاسمی"

"وحید قاسمی"، هنرمند سرشناس موسیقی افغانستان، خاطرات جالبی در دستگاہ دروغ پراگنی لندنی "بی بی یک کم چهل" مشهور به "بی بی سی"، به نشر رسانیده است که با راست و دروغ و کم و زیاد و چند و چون و محتوی آن کاری ندارم. اما در مورد اینکه گزارشگر بی بی سی از سواد کافی برخوردار نبوده است، نمی شود سکوت اختیار کرد. عنوان خاطرات یا سرگذشت و یا هم چشم دید ها چنین است: "وحید قاسمی: روزی که سازها و سرودهایم را شکستم".

خدمت جناب قاسمی و یا هم گزارشگر متذکره بی بی سی، خاضعانه عرض شود اینکه:

- ۱- سازها و سرودها در هیچ صورت و به هیچ وجه و در هیچ شرایط، قابل شکستن نیستند.
 - ۲- چگونه می شود یک ساز یا سرود را شکست؟
 - ۳- آلات موسیقی را می شود شکست، اما سازها و سرودها همچنان باقی خواهند ماند.
 - ۴- اگر ساز و سرودی در دل ها و قلب ها و حافظه ها ماندگار شوند، برای ابد، نسل اندر نسل انتقال یافته و زنده می مانند و هرگز هم قابل شکستن نیستند.
- من اما نمی دانم، چگونه می شود یک ساز و سرود را شکست.
- از جانب دیگر اگر منظور جناب "قاسمی" از آلات موسیقی و سرود که گویا یکی دیگر از آلات موسیقی است، بوده باشد، چرا جناب ایشان چنین باید میکردند؟
- در آن غوغا و واویلا که امریکائی ها و متحدین غربی شان در شب و روز فرار از افغانستان به راه انداخته بودند، هزاران هزار هموطن ما، شامل مرد و زن و پیر و جوان و طفل و...، با داشته ها و نداشته های شان، چون مور و ملخ، بار طیارات گول پیکر نظامی گردیده و از افغانستان تخلیه گردیدند و در میدان هوایی کابل، قیامت کبری را به وجود آورده بودند و سگ سایه خود را گم کرده بود و می شد، ناشد ها را شد کرد و...

از جانب دیگر امکانات آن وجود داشت که در همان زمان اندک و در همان گیرودار، آلات موسیقی و ساز و سرود و...، را به گونه های مختلف و در مکان های مختلف، پنهان کرد، زیر خاک کرد و یا به دوستان و آشنایان سپرد و...، و از خطر نابودی نجات داد و خدمتی به فرهنگ و موسیقی افغانستان انجام داد. اگر می گوئید که چنین امکاناتی موجود نبود، پس به این گزارش کمی دقت کرده و بعد قضاوت کنید: **عمر اخان مسعودی** از مسئولان موزیم کابل تنها کسی بود که با تلاش شخصی خود در دوران جنگ های داخلی و زمان طالبان بیش از بیست هزار اثر موزیم را به مکان های امن منتقل کرد تا از بین نرود. (ویکی پدیا)

پس گفته می توانیم که آلات و ادوات موسیقی، کتابها، یادداشت ها و...، همه و همه در صورت علاقمندی به آثار هنری افغانستان، می شد از تخریب نجات داده شده و به گونه های مختلف، حفظ گردند و خطری هم به دنبال نداشته باشد، اما هر کس که عمر اخان مسعودی نمی شود.

قصه جناب "وحید قاسمی" خیلی دلچسپ بوده و حاوی حقایق تلخ، فراوان است و احساس شان نسبت به وطن و داشته های هنری- فرهنگی آن در خور ستایش است، اما در همین قسمت بخواهی، نخواهی دچار اشتباه و یک تصمیم غلط آنانی گردیده اند، که ایکاش نمی گردیدند.

ساز ها شکسته نمی شوند، بلکه آلات موسیقی را می شود شکست، که کاریست سخیف، سازها در مخیله ها و در حافظه ها همیشه باقی می مانند و هیچ قدرت قادر به نابودی آنان نیست.

به گونه مثال آهنگ پرطنین زنده یاد استاد "قاسمی" بزرگ، هرگز از حافظه تاریخ پاک نشد و ورد زبانهاست هنوز:

گردانی غیرت افغانیم

چون به میدان آمدی میدانیم